

100-ročné rozprávky #1

*Modrá kniha
rozprávok
×35*

Andrew
Lang

R.H.

100-ročné rozprávky (#1)
Modrá kniha rozprávok (x35)

ANDREW LANG

Predslov

Táto e-knižka = 100-ročné rozprávky (1), Modrá kniha rozprávok x35, vyšla ako prvé dielo vo vydavateľstve Robert Hodosi už v roku 2018. Nachádza sa tu 35 rozprávok. Je to dielo z 12-dielnej edície najkrajších starodávnych poviedok z celého sveta, ktoré boli známe už pred rokom 1910. Ich spoločný názov je The Coloured Fairy Books = Farebné rozprávkové knihy. V slovenčine som tieto poviedky a rozprávky zoradil od najkratších po najdlhšie. A po menšej úprave takmer všetky vyšli v sedem-dielnej edícii ako e-knihy = Poviedky na večery a noci. Tu je ich zoznam:

100+1 poviedok na večery a noci, najkratšie

77 poviedok na večery a noci, kratšie

66 poviedok na večery a noci, krátke

55 poviedok na večery a noci, stredne dlhé

44 poviedok na večery a noci, dlhé

33 poviedok na večery a noci, dlhšie

22+2 poviedok na večery a noci, najdlhšie

(SPOLU je to 400 poviedok na večery a noci)

100-ročné rozprávky (1), Modrá kniha rozprávok (x35) = The Blue Fairy Book, vyšla pôvodne v angličtine v roku 1889 ako prvá zo série 12 kníh rozprávok a poviedok z celého sveta, ktoré zhromaždil škótsky básnik Andrew Lang. Keďže prvé dielo z kolekcie viacerých kníh je vždy najkrajšie, tak po dočasnom stiahnutí z predaja ho opäť ponúkam čitateľom na čítanie a pobavenie nielen počas dlhých zimných večerov. Všetky poviedky, ktoré sú v tejto e-knižke sa nachádzajú aj vo vyššie spomínanom zozname siedmich e-kníh s poviedkami zoradenými od najkratších po najdlhšie, kde sa nachádza spoločne 400 poviedok a rozprávok.

R.H.

100-ročné rozprávky [1.séria]

Modrá kniha rozprávok (x35)

Anotácia a tiráž z roku 2018

Príbehy a rozprávky v slovenčine určené hlavne pre deti, ktoré už vedia čítať, ale i pre mladších či starších. Veľmi dobre rozvinú slovnú zásobu. Pozbieral ich Andrew Lang z celého sveta pred viac ako 100 rokmi. Po cenných radách z Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra SAV sa nám konečne podarilo vykresiť hodnotné dielo, ktoré Vám teraz predkladáme. Pritom dúfame, že Vám prinesie toľko pekných a zaujímavých zážitkov, ako nám, ktorí sme toto dielo tvorili. JÚĽŠ SAV a jeho členom týmto ďakujeme za neoceniteľnú podporu a poradenstvo. Kniha obsahuje 35 rozprávok a poviedok.

******(1,6k=1600 slov) – označuje dĺžku poviedky v tisícoch slovách. Poviedky sú usporiadané od najkratšej po najdlhšiu.

Autori: Rôzni

Editoval a pozbieral: Andrew Lang

Názov originálu: The Blue Fairy Book

Rok pôvodného vydania: 1889

Preložil a editoval: Eduard Rodos

(Róbert Hodoši, + kolektív)

Vydal: Robert Hodosi, Lovce

1.slovenské vydanie: v roku 2018

Editované v roku 2024

Počet PDF strán: 413 (A5)

PDF => ISBN: 978-80-570-0154-6

(EAN: 9788057001546)

EPUB => ISBN: 978-80-570-0155-3

(EAN: 9788057001553)

MOBI => ISBN: 978-80-570-0156-0

(EAN: 9788057001560)

Obsah

100-ročné rozprávky_(#1).

Modrá kniha rozprávok (x35).

ANDREW LANG

Predslov

100-ročné rozprávky_[1.séria]

Modrá kniha rozprávok (x35).

Anotácia a tiráž z roku 2018

=> 100+1 poviedok na večery a noci, najkratšie

1*/ Žaby a diamanty

2*/ Červená čiapočka

3*/ Rumcajs Rumpel

=> 77 poviedok na večery a noci, kratšie

4*/ Mlynček mel

5*/ Pán Kocúr v čižmách

6*/ Veľký lotor Jano (PRE 12R+).

7*/ Modrá brada (PRE12R+).

=> 66 poviedok na večery a noci, krátke

8*/ Pastierka husí

9*/ Snehulienka a Ruženka

10*/ Popoluška

11*/ Janko a Marienka

12*/ Princ s dlhým nosom

=> 55 poviedok na večery a noci, stredne dlhé

13*/ Vodná ľalia a zlaté priadky.

14*/ Dávidko Whittington

15*/ Felícia a hrniec dobrôt

16*/ Verný Janko

17*/ Malý Palček

18*/ Statočný krajčír

=> 44 poviedok na večery a noci, dlhé

19*/ Alibaba a 40 zbojníkov

20*/ Hrozná hlava

21*/ Šípková Ruženka

22*/ Bronzový prsteň

23*/ Nebojácny mládenec

24*/ Princezná na sklenenom kopci

=> 33 poviedok na večery a noci, dlhšie

25*/ Biely medveď

26*/ Zlatovláska

27*/ Princ Miláčik

=> 22+2 poviedok na večery a noci, najdlhšie

28*/ Aladín a čarovná lampa

ČASŤ 1. (ALADÍN A ČAROVNÁ LAMPA)

ČASŤ 2. (ALADÍN A ČAROVNÁ LAMPA)

29*/ Princezná chyžná

ČASŤ 1. (PRINCEZNÁ CHYŽNÁ)

ČASŤ 2. (PRINCEZNÁ CHYŽNÁ)

30*/ Úžasná ovečka

ČASŤ 1. (ÚŽASNÁ OVEČKA)

ČASŤ 2. (ÚŽASNÁ OVEČKA)

31*/ Biela mačka

ČASŤ 1. (BIELA MAČKA)

ČASŤ 2. (BIELA MAČKA)

32*/ Cesta do Liliputu

1. Kapitola (Cesta do Liliputu).

2. Kapitola (Cesta do Liliputu).

3. Kapitola (Cesta do Liliputu).

4. Kapitola (Cesta do Liliputu).

5. Kapitola (Cesta do Liliputu).

33*/ Kráska a zvierá

ČASŤ 1. (KRÁSKA A ZVIERA).

ČASŤ 2. (KRÁSKA A ZVIERA).

ČASŤ 3. (KRÁSKA A ZVIERA).

34*/ Princezná Bellissima a trpaslík

ČASŤ 1. (PRINCEZNÁ BELLISSIMA A TRPASLÍK).

ČASŤ 2. (PRINCEZNÁ BELLISSIMA A TRPASLÍK).

ČASŤ 3. (PRINCEZNÁ BELLISSIMA A TRPASLÍK).

35*/ Princ Ahmed a víla Paribana

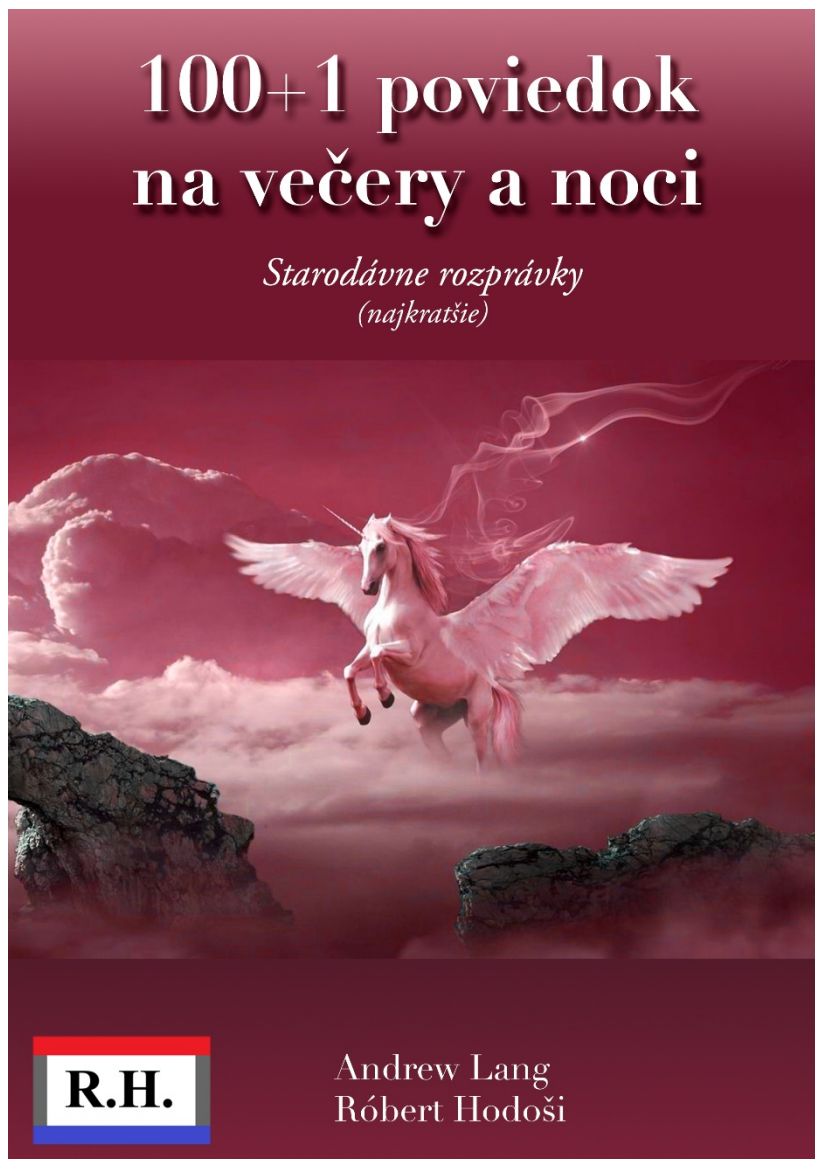
ČASŤ 1. (PRINC AHMED A VÍLA PARIBANA).

ČASŤ 2. (PRINC AHMED A VÍLA PARIBANA).

ČASŤ 3. (PRINC AHMED A VÍLA PARIBANA).

KONIEC

=> 100+1 poviedok na večery a noci, najkratšie

1*/ Žaby a diamanty

Charles Perrault (šárl peró)
18. diel zo 400,
francúzska poviedka, počet slov 870

Kedysi dávno žila raz jedna vdova, ktorá mala dve dcéry. Tá staršia povahou i do tváre každému, kto na ňu pozrel, pripomínala svoju matku. Matka i staršia dcéra boli také neprijemné, protivné a pyšné, že žiť s nimi bolo veľmi ťažké.

Mladšia viacej pripomínala správaním otca. Bola zdvorilejšia a mala príjemnejšiu povahu. Celkovo bola najkrajším dievčaťom, ktoré kto kedy videl. Ľudia prirodzene milovali jej krásu a dobrotu. Matka viacej milovala staršiu dcéru a zároveň neznášala mladšiu dcéru. Vôbec ju nemala rada. Preto musela jedávať v kuchyni a neustále pracovať.

Okrem iných vecí toto úbohé dieťa muselo chodiť tri kilometre od domu po vodu a zakaždým priniesť domov plný džbán vody. V jeden deň, keď prišla ku fontánke, prišla k nej chudobná žena, ktorá ju vrúcne prosila, aby sa jej dala napiť vody.

„Och, áno! S celým svojím srdcom ti dám napiť, dobrá žena,“ odpovedala pekná mladá dievčina. Hneď opláchla džbán, nabrala trochu vody z najčistejšieho miesta vo fontáne, podala jej ho, a pridržala jej džbán, aby sa mohla ľahšie napiť.

Ako sa stará žena napila, povedala jej: „Ty si tak veľmi pekná, moja drahá, taká dobrá a máš i slušné spôsoby. Nedokážem si pomôcť a dám ti dar.“ Pretože to bola v skutočnosti víla, ktorá zobrala na seba podobu chudobnej vidieckej ženy, aby videla, nakoľko je zdvorilá, úctivá a slušná táto mladá dievčina. „Dám ti taký dar,“ pokračovala stará žena, „že zakaždým, keď povieš slovo, z tvojich úst vyjde buď kvetina alebo drahokam.“

Keď táto pekná dievčina prišla domov, jej matka ju vyhrešila, že sa tak dlho zdržala pri fontáne.

„Prepáč, matka moja,“ povedalo úbohé dievča, „že som sa viacej neponáhľala.“ A ako vyslovilo tieto slová, z jeho úst vyšli dve ruže, dve perly a dva diamanty.

„Čože to vidím?“ povedala matka, celkom udivená. „Myslím, že vidím, ako z tvojich úst vychádzajú perly a diamanty. Ako sa to stalo, dieťa moje?“ To bolo prvýkrát, čo ju nazvala svojím dieťaťom. Úbohé mladé stvorenie jej povedalo úprimne celú záležitosť, čo sa stalo. A zatiaľ čo rozprávala, z jej úst vychádzalo nescíselné množstvo diamantov.

„Môj dobrý bože,“ zvolala matka. „Musím tam poslať aj svoju staršiu dcéru. Pod' sem, Fansy. Pozri, čo vychádza z úst tvojej mladšej sestry, keď hovorí! Nebola by si rada, keby si aj ty mala ten istý dar? Nemusíš urobiť nič iné, len ísť k tej fontánke po vodu, a keď príde istá chudobná žena a spýta sa ťa, aby si jej dala napiť, daj jej veľmi slušne napiť sa vody.“

„To by v skutočnosti bol veľmi drahocenný dar, aby som ja išla po vodu,“ povedala neslušne vychovaná koketná dcéra.

„Musíš ísť, ty nehanebnica, a v túto minútu!“ povedala matka. Tak išla, ale celý čas nadávala a hromžila. Zobrala so sebou ten najdrahší strieborný krčah, čo mali doma. Čoskoro prišla k fontánke. A vtedy uvidela vychádzať z lesa nádherne oblečenú dámu, ktorá prišla k nej a chcela od nej, aby jej dala napiť vody.

„Prosím ťa, daj sa mi napiť vody.“ Toto bola tá istá víla, ktorá sa zjavila jej mladšej sestry, ale teraz zobrala na seba podobu princeznej v tých najlepších šatách, aby videla, ako ďaleko zájde drzosť staršej dcéry.

„Čo si myslíš? To len kvôli tebe som sem prišla?“ odpovedala drzo papuľnatá staršia dcéra. „Nech sa teda páči, ráčte, milostivá pani. Však len preto som sem doniesla strieborný krčah, všakže? No, dovoľm ti napiť sa, keď tak veľmi prosíš! I keď mohla si aj krajšie!“

„Ty nemáš príliš veľmi slušné spôsoby,“ odpovedala víla bez toho, aby sa veľmi rozčuľovala. „Nuž, keď máš takú zlú výchovu, chabé spôsoby a si taká neochotná, dám ti taký dar, že zakaždým, keď niečo povieš, vyjde z tvojich úst had alebo žaba.“

Hneď ako ju uvidela matka prichádzať, zavolať na ňu:

„Nuž, dcéra moja?“

„No, matka moja?“ odpovedala nehanebná drzá dcéra a z jej úst vyskočili dva hady a dve žaby.

„Ó, pre zľutovanie božie!“ zvolala matka. „Čo to vidím? Za to môže tá darebáčka, tvoja mladšia sestra. Ale veď ona za to zaplatí!“ A okamžite bežala za ňou a poriadne ju zbila. Úbohá dievčina utiekla od nej preč a neďaleko odtiaľ sa ukryla v lese.

Tam ju našiel kráľov syn, ktorý sa práve vracal z poľovačky. Veľmi sa mu zapáčila, lebo v skutočnosti bola naozaj veľmi pekná. Spýtal sa jej, prečo je sama v lese a prečo plače.

„Bohužiaľ, pane! Moja matka ma vyhnala z domu.“ Princ si všimol, ako jej z úst vyšlo šesť perál a toľko isto diamantov. Chcel sa hneď dozvedieť, ako je to možné. Ona mu nato vyrozprávala celý svoj príbeh. Princ sa do nej veľmi zaľúbil a dar, ktorý táto dievčina mala od víly, považoval za hodnotnejší než sobáš s hocijakou inou nevestou. Odprevadil ju do kráľovského paláca, kde ich čakal jeho otec kráľ. Princ si ju zobral za manželku a spravil z nej princeznú.

A čo sa týka jej staršej sestry, tú už nikto viacej nemal rád. Matka ju tiež vyhnala do lesa, v ktorom sa úplne stratila, a nikto o nej už viac nič nepočul.

Mladšia dcéra sa stala princeznou, ktorej manžel, princ, sa po smrti svojho otca stal kráľom a jeho princezná kráľovnou. Potom spolu vládli kráľovstvu s láskou, spravodlivo a s múdrosťou.

****Konec****

2*/ Červená čiapočka

Róbert Hodoši

58. diel zo 400, počet slov 1010

Kedysi dávno žilo raz v jednej dedine jedno vidiecke dievča. Bolo to najkrajšie stvorenie, aké kedy len mohol človek stretnúť. Jej matka ju mala príliš veľmi rada a jej stará babka ju tiež nadovšetko milovala. Jej dobrá mama jej ušila červenú čiapku, ktorá sa jej tak páčila, že ju všade nosila. A tak ju začali volať Červená čiapočka.

Jedného dňa, keď jej matka urobila múčnik s pudingovým krémom, jej povedala:

„Moja drahá dcérenka, choď sa pozrieť, ako sa darí tvojej starej mame, lebo som počula, že je veľmi chorá. Odnies jej pudingový múčnik a tento malý hrnček masla.“

Malá Červená čiapočka sa okamžite vydala na cestu ku svojej starej babke, ktorá žila vo vedľajšej dedine. Ako išla cez les, stretla majstra vlka, ktorý si vo svojej mysli zaumienil, že ju zje. Ale obával sa, lebo v tomto kraji sa potulovalo veľa horárov. Spýtal sa jej, kam ide. Úbohé dieťa nevedelo, že je nebezpečné postávať a rozprávať sa s vlkmi, tak mu povedalo:

„Idem pozrieť svoju starú babku. Nesiem jej pudingový múčnik a malý hrnček masla od svojej mamky.“

„Býva tvoja babka veľmi ďaleko?“ spýtal sa vlk.

„Ó, ani nie. Hneď tu vo vedľajšej dedine,“ odpovedala malá Červená čiapočka „Je to za tým mlynom, ktorý vidíš tam v diaľke. Prvý dom v tej dedine.“

„Nuž,“ povedal vlk, „ja som ju tiež už dlho nevidel. Je to moja dobrá kamarátka, tak ju tiež pôjdem pozrieť. Ty choď svojou cestou a ja pôjdem cez kopec. Uvidíme, kto tam bude skôr.“

Vlk začal bežať tak rýchlo, ako len vedel. Idúc najkratšou cestou krížom cez kopec. A malé dievčatko išlo dlhšou cestou. Cestou zbieralo orechy. Naháňalo motýle. A robilo kytičky z poľných kvetov, ktoré rástli povedľa chodníka.

Netrvalo dlho a vlk bol už predo dvermi domu starej žienky. Zaklopal na dvere – klop, klop.

„Kto je tam?“

„Tvoje vnúča, malá Červená čiapočka,“ odpovedal vlk s pozmeneným hlasom, aby ho babka nespoznala, „ktorá ti priniesla pudingový múčnik a malý hrnček masla od mamy.“

Stará babka, ktorá bola v posteli, lebo bola nejaká chorľavá, zakričala:

„Zatiahni za paličku a západka na dverách sa nadvihne.“

Vlk potiahol západku a dvere sa otvorili. Hneď nato skočil na starú ženu a na jeden hlt ju celú prehltol, lebo už tri dni nič nejedol, taký bol hladný. Potom zatvoril dvere a ľahol si do postele starej babky. Očakával malú Červenú čiapočku, ktorá prišla nejaký čas nato, a zaklopala na dvere.

„Kto je tam?“

Malá Červená čiapočka, keď počula hrubý dunivý hlas vlka, tak sa najskôr vyľakala. Ale potom si spomenula, že stará babka má chrípku a že preto má taký chrapľavý a zachrípnutý hlas.

Nuž odpovedala:

„To som ja, tvoja vnučka, malá Červená čiapočka, ktorá ti priniesla pudingový múčnik a malý hrnček masla, ktorý ti posielala mama.“

Vlk na ňu zavolať. Pritom sa snažil zjemniť si svoj hlas, ako len vedel.

„Zatiahni za paličku a západka na dverách sa nadvihne.“

Malá Červená čiapočka potiahla paličku a dvere sa otvorili.

Ako ju vlk videl vojsť dnu, snažil sa schovať pod perinu tak veľmi, ako sa len dalo.

„Polož pudingový múčnik a malý hrnček masla na stôl a pod' sem ku mne.“

Malá Červená čiapočka si odložila kabát a ľahla si do postele k vlkovi. Veľmi sa začala čudovať, ako vyzerá jej babka v nočnom župane. Tak sa jej spýtala:

„Babka moja, prečo máš také veľké ruky?“

„To preto, aby som ťa mohla lepšie objímať, môj drahúšik.“

„Babka moja, aké veľké nohy ty máš!“

„To preto, aby som mohla lepšie bežať, dieťa moje.“

„Babka moja, aké veľké uši ty máš!“

„To preto, aby som ťa lepšie počula, vnúča moje.“

„Babka moja, aké veľké oči ty máš!“

„To preto, aby som ťa lepšie videla, vnučka moja.“

„Babka moja, a prečo máš také veľké zuby?“

„To preto, aby som ťa mohol rýchlo zjesť, lebo ja som v skutočnosti vlk, drahé vnúčatko.“

Ako to povedal, Červená čiapočka vyskočila z postele. Vlk sa za ňou rozbehol. Ale mal plné brucho z toho, že zjedol jej babku. Tak bol trochu nemotorný. Už sa zvečerievalo a každý deň večer o piatej hodine chodil horár k starej babke na čaj. Tak práve odbilo päť hodín a vo dverách sa zjavil horár. Keď zbadal vlka s veľkým bruchom a babku nikde, hneď mu došlo, že ju zožral vlk. Tak mu vraví:

„Ahoj vlčok. Ja ťa dnes celý deň hľadám.“

„Ja som zožral starú babku. Teraz idem zjesť Červenú čiapočku. A keď sa odtiaľto rýchlo neodpraceš, tak potom zjem aj teba!“

„Len som ti chcel ukázať, akú novú a dobre naostrenú a blyšťavú sekeru ja mám. Pozri! Mohol by si si ňou narúbať drevo na oheň, aby ti v zime nebola zima.“

„Ukáž!“ A vlk už trochu krotkejšie, pomaly prišiel pri dvere k horárovi. No len ako sa priblížil, horár ho sekerou oťapil po hlave, až sa ten vlk na zemi rozťahol a odpadol. Za chvíľu mu na čele od buchnutia sekerou narástol veľký pupák. Horár, keď bol mladý, chodil robiť ošetrovateľa do nemocnice v zahraničí. Tak mal kurz prvej pomoci. Rýchlo rozpáral vlkovi brucho a vybral z neho babku. Dal jej prvú pomoc, dýchanie z úst do úst a masáž srdca. A napokon sa mu podarilo starú babku prebrať z kómy a priviesť k životu.

Potom vlkovi zašili do brucha nejaké kamene a za dve lopaty piesku a odtiahli ho k potoku. Keď sa ten prebral z bezvedomia, veľmi ho smädilo z toho, čo mal plno piesku v bruchu. Myslel si, že to je od toho, čo zjedol babku. Tak sa išiel napiť vody z potoka. Ale v bruchu mal aj veľmi ťažké kamene, ktoré ho prevážili. Nuž spadol do rieky a silný prúd vody ho odniesol ďaleko preč až do mora, kde ho vyplavilo na nejaký opustený ostrov, z ktorého nie je návratu. A tak skončil nenásytný zlomyseľný vlk. Zbytočne už na tom ostrove po nociach na mesiac zavýja. Odtiaľ ho nepočuť.

Babka bola veľmi šťastná, že ju horár zachránil. K jeho pravidelnému čaju večer o piatej mu dala doň kopy cukru, za lyžicu masla a na malý tanierik kúsok pudingového múčnika, ktorý priniesla Červená čiapočka. Všetci traja boli potom veľmi šťastní. A odvtedy sa Červená čiapočka už nemusí báť chodiť cez les ku svojej babke, lebo vlka sa zbavili a už sa ho tam nemusí nikto obávať.

****Koniec****